

[Erling Dinesen.]

Handelsministeren måtte fraråde vort ændringsforslag om, at vi skulle have et lovforslag i november. Vel, vi har også fået at vide i udvalget, at det ville blive afvist, men så må regeringen til gengæld være klar over, at den selv må tage ansvaret for de alvorlige komplikationer, man påfører arbejdsmarkedets parter i den anledning, fordi de skal til at forhandle i bælgmærke nu oven i købet på en opfordring fra regeringen.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, der er forhandlinger i gang mellem regeringen, LO og Dansk Arbejdsgiverforening; det er vist ikke den rigtige terminologi at anvende. Det er rigtigt, at de to hovedorganisationer er kaldt op til samtaler nu igen, så vidt jeg forstår: den 16. oktober, men tror regeringen virkelig, at man kan få det ud af de forhandlinger, som man ønsker; hvis man skal forhandle med bind for øjnene, hvis man ikke kan få noget som helst at vide om, hvordan de fremtidige vilkår vil være, når man ikke aner, hvis man slutter på et eller andet grundlag, om det ikke blot er spist op og resultatet er negativt dagen efter den 1. marts 1971. Det synes jeg er en temmelig håbløs ting, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man — jeg vil i alle tilfælde udtrykke et stilfærdigt håb om det — når disse samtaler nu finder sted den 16. oktober, vil komme på bedre tanker og give kontante og konkrete oplysninger om, hvad regeringens hensigter er med prislovgivningen efter den 1. marts 1971.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister for de svar, jeg fik på mine spørgsmål. Jeg noterede mig, at det ærede medlem fru Hanne Reintoft med forargelse i stemmen sagde, at formålet med denne prisstoplov ikke var et prisstop, det var at komme dyrtidsreguleringen til livs. Det er selvfølgelig en indirekte sandhed, for hvis der ingen prisstigninger kommer, kommer der jo heller ingen dyrtidsportioner, og det er lønmodtagerne aldeles godt tjent med. Mon det ærede medlem har forstået hele formålet med denne politik og omstændighederne deromkring? man skulle næsten tro, hun har den opfattelse, at formålet med denne lovgivning er at sende de flest mulige af os i forbedringshuset og resten på fattiggården.

Aksel Larsen: Jeg forstår så udmærket vel, at handelsministeren er betænkelig ved en så lang periode for et prisstop som 5 måneder. Jeg vil selv mene, at det i hvert fald er den yderste grænse af, hvad man kan tillade sig, selv om jeg godt er klar over, at der kan foreligge en situation den 1. marts 1971, der gør det nødvendigt at forlænge den. Jeg tænker på, at hvis de nye arbejdsoverenskomster ikke er afsluttet og trådt i kraft den 1. marts, er meningen fra regeringens side med dette prisstop egentlig noget ude at svømme. Jeg er ganske klar over, at prisstoploven fra regeringens side er tænkt sådan, at den mest skulle have psykologisk virkning, den skulle virke på arbejdere og tjenestemænd, så de var, om jeg så må sige, mere manerlige i den forhandlingsperiode, der er begyndt og slutter den 1. marts. Det er sagt meget tydeligt af statsministeren, at når man nu ved denne prisstoplov skaber prisstabilitet i tiden indtil 1. marts, så håber man, at arbejdsmarkedets organisationer vil være så fornuftige, at lønudviklingen efter 1. marts i de kommende 2 år kan skabe prisstabilitet. Med andre ord, det er fra regeringens side — undskyld det meget grove udtryk — noget i retning af en gulerod: når vi nu lover jer prisstabilitet under forhandlingsperioden, vil I så ikke nok være tilbageholdende for de næste 2 år, uanset om I ved noget om, hvorvidt priserne i den tid stiger eller ikke stiger?

Ja vel, så har man lovet, at vi skal få en mere varig lovgivning, og hvis man havde haft noget at have løftet i, var situationen jo en anden, men det har man ikke, man siger rent ud, at man ikke aner et kuk om, hvad man vil gøre fra den 1. marts. Ja, det er måske typisk for denne regering, at den planlægger så dårligt, men i hvert fald må vi andre tage bestik efter, at regeringen enten ikke ved, hvad den vil, eller ikke er villig til at sige det, ikke er villig til at give den besked, som folketinget nødvendigvis måtte have, og som ville have uhyre stor betydning for forhandlingerne på arbejdsmarkedet.

Vi ved alle sammen, som ministeren nu har bekræftet det, at en udgang for et prisstop fra en bestemt dato skaber vilkårlighed, og det er der altså ikke noget at gøre ved, fordi regeringen havde truffet den politiske beslutning, at det skulle være fra den